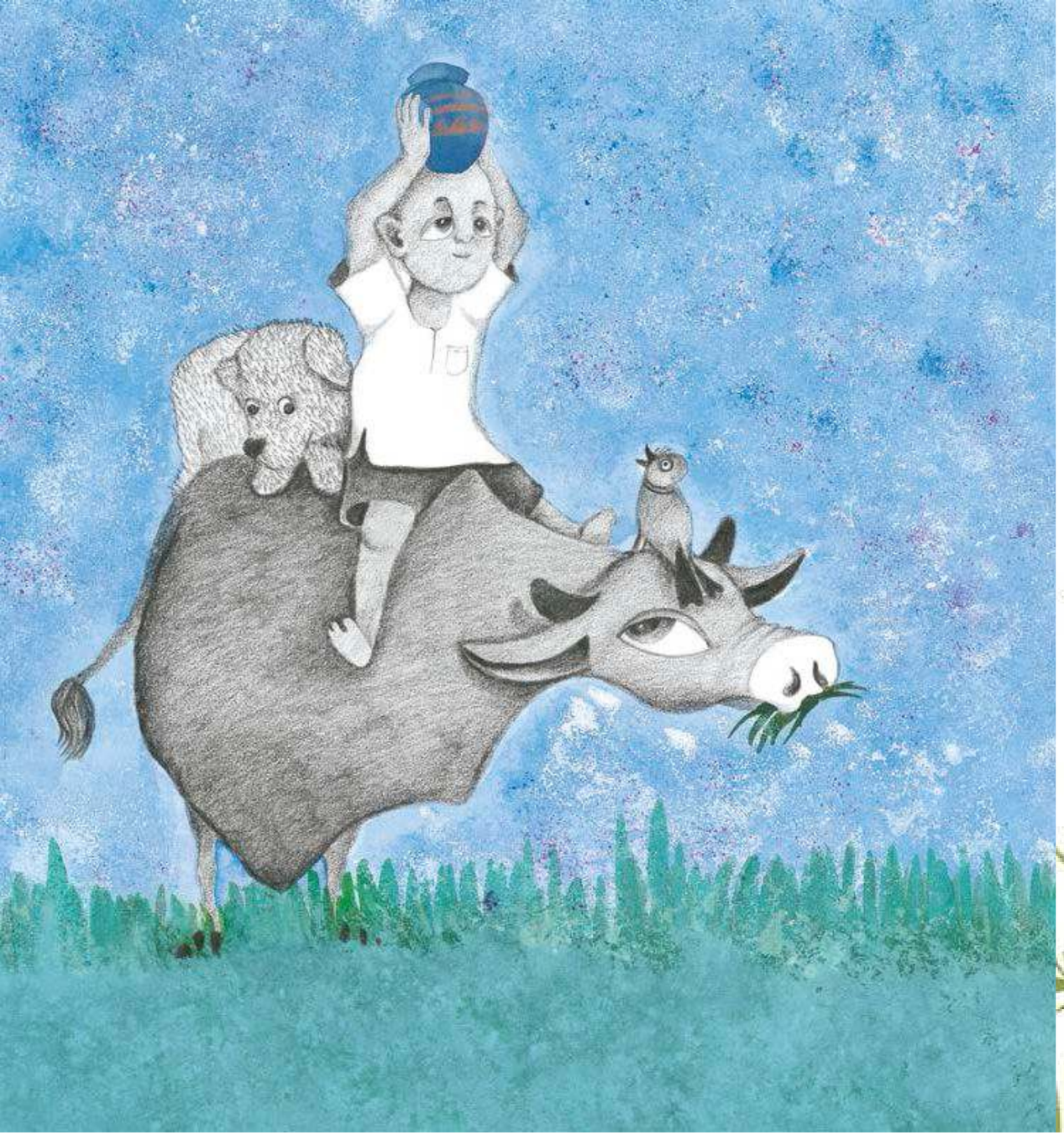

מוכר המלח

סיפור ר. נאפאט
ציורים פ. אטליה

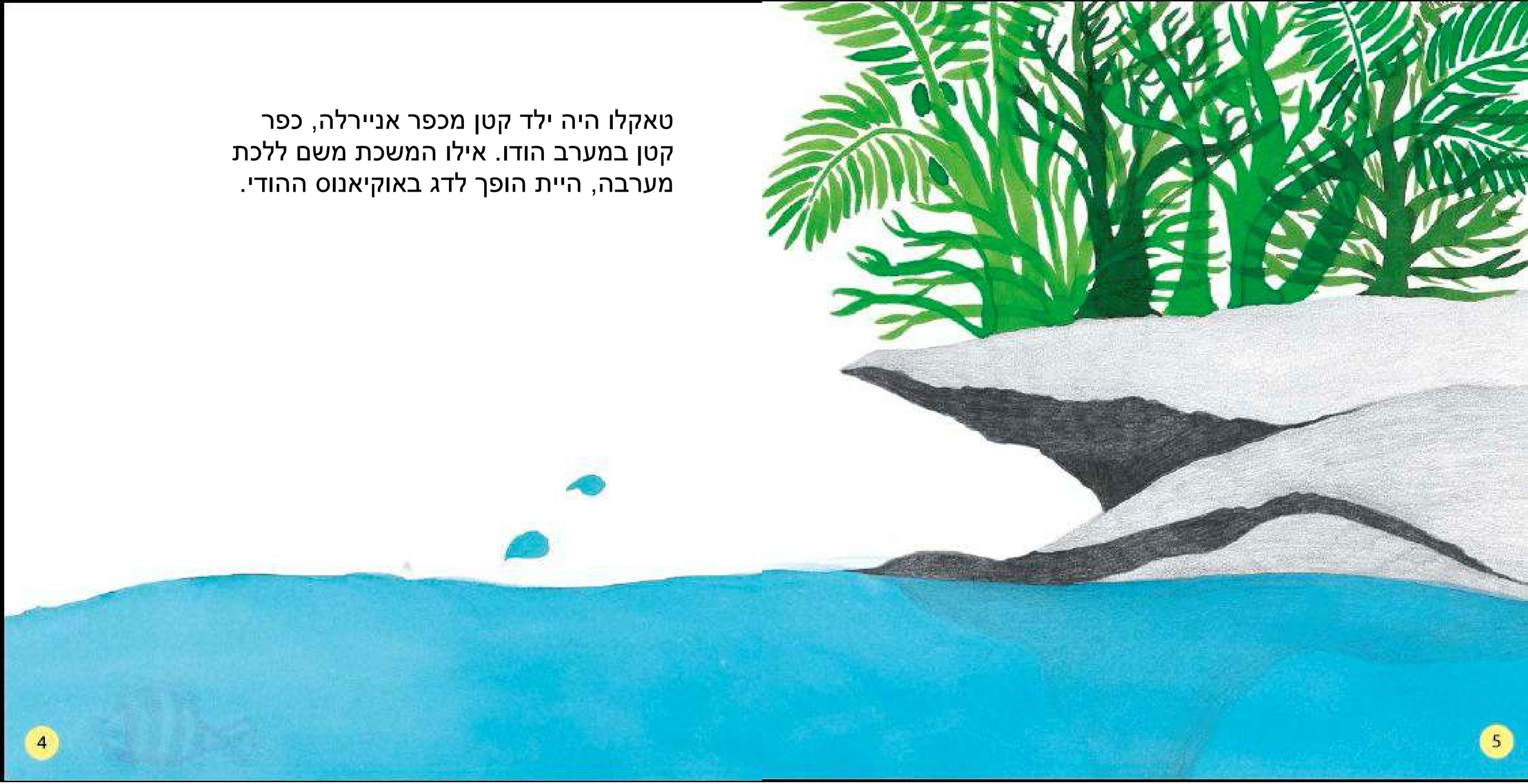

טאקלו היה ילד קטן מכפר אניירלה, כפר קטן במערב הודו. אילו המשכת משם ללכת מערבה, היית הופך לדג באוקיאנוס ההודי.

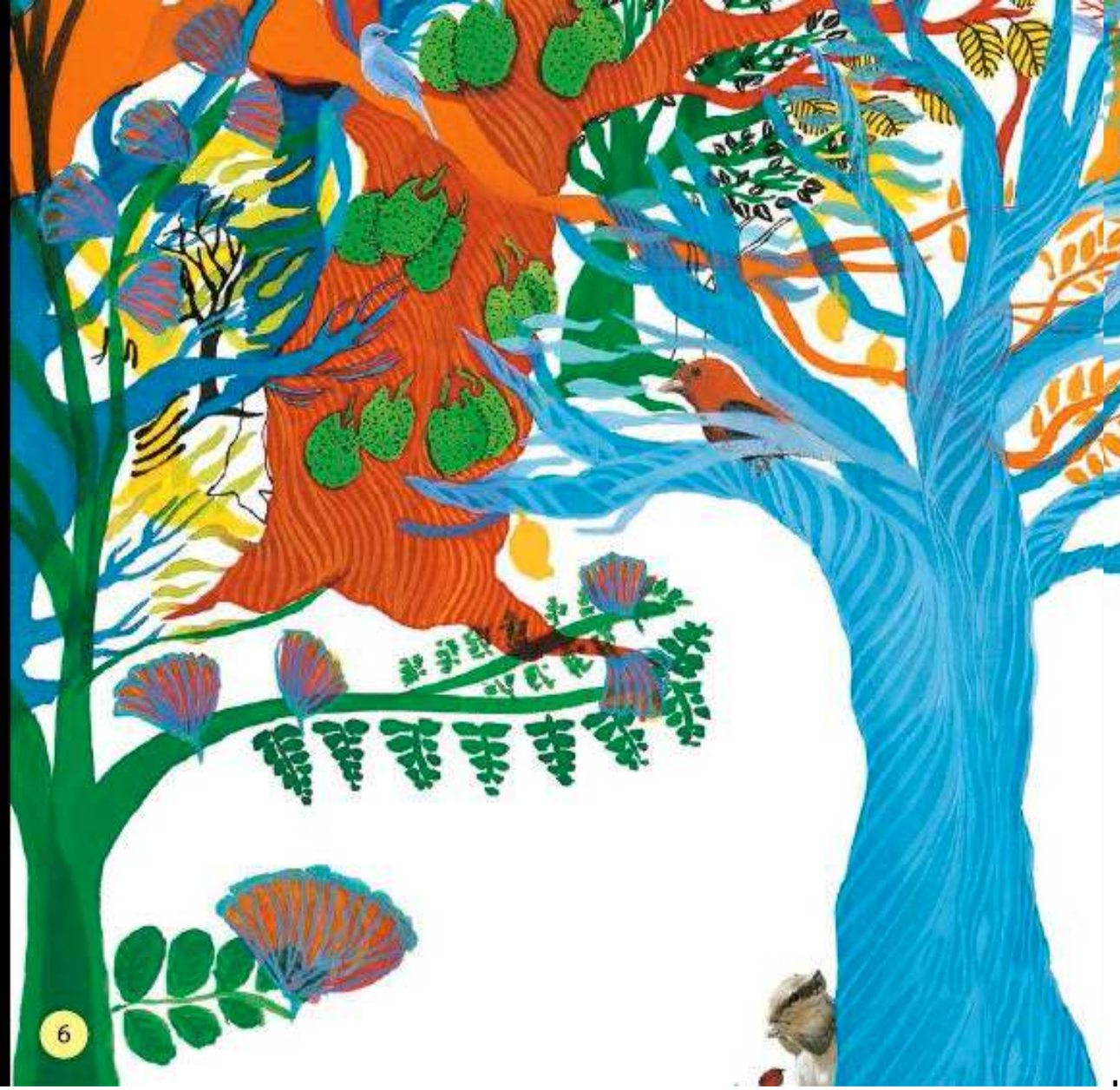

כפר אניילה היה מלא עצים וצבעוני מאוד.

היו בו גם שם סנאים רבים. סנאים אוהבים אגוזים ובאניירלה היו עצי אגוזים רבים, אפילו אגוזי בטל.

תושבי הכפר היו בני גוזני חום
שונים, חום כהה וחום בהיר ואפילו
בני חום מאוד, מאוד בהיר.

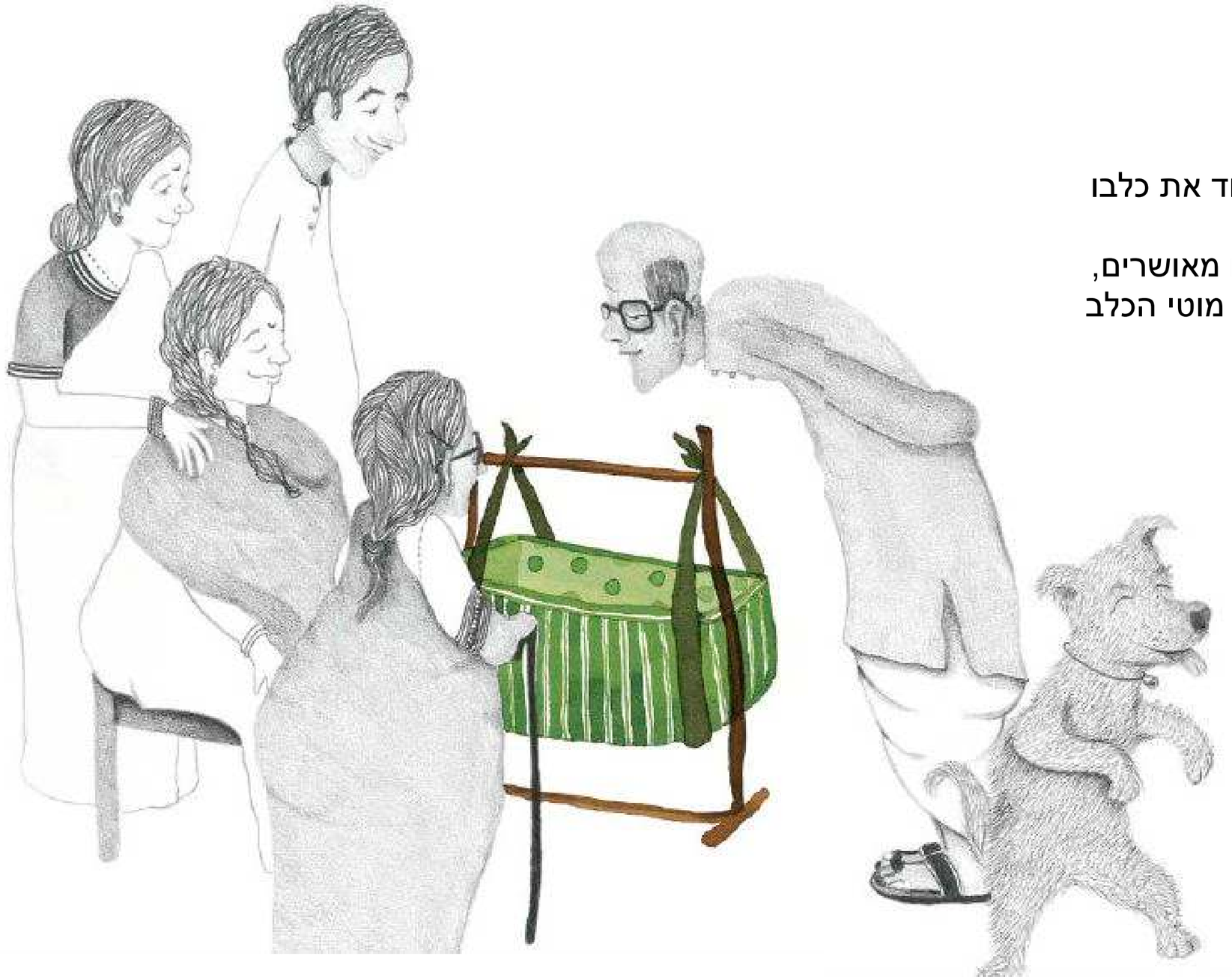

טאקלו היה ילד שובב והוא אהב מאוד את כלבו מוטי.
כשטאקלו נולד, אמא, אבא ומוטי היו מאושרים, ובכל הכפר שרו שירים ורקדו. אפילו מוטי הכלב רקד על ארבעת הרגליים שלו.

המשפחה של טאקלו הייתה ענייה מאוד. אבל זו הייתה
משפחה מאושרת והם תמיד חייכו כמו כאן!

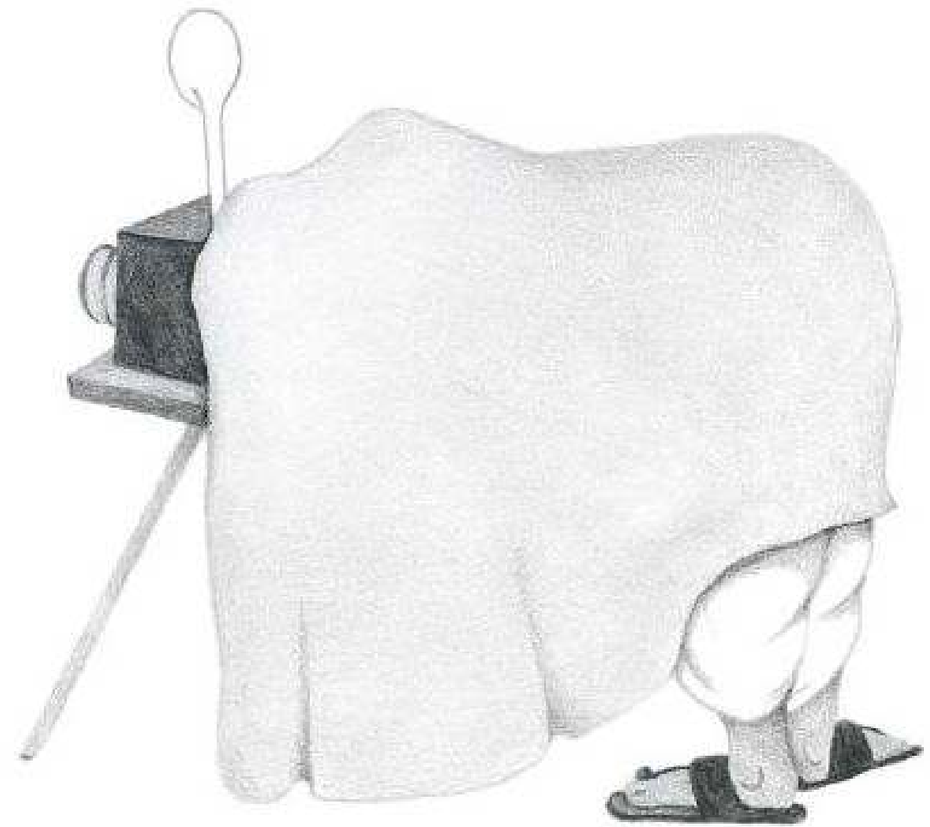

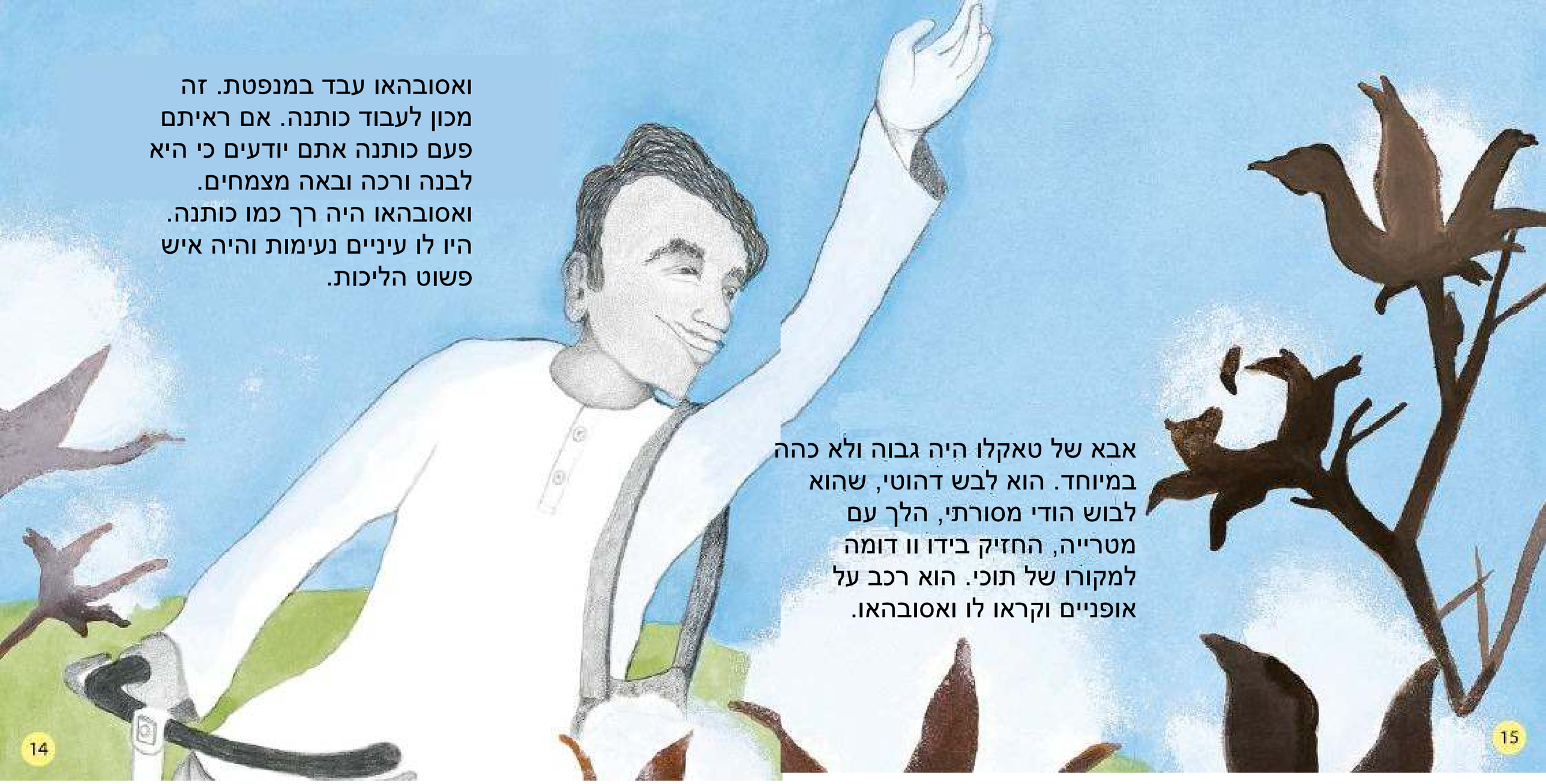

ואסובהאו עבד במנפטת. זה מכון לעבוד כותנה. אם ראיתם פעם כותנה אתם יודעים כי היא לבנה ורכה ובאה מצמחים.
ואסובהאו היה רך כמו כותנה.
היו לו עיניים נעימות והיה איש פשוט הליכות.

אבא של טאקלו היה גבוה ולא כהה במיוחד. הוא לבש דהוטי, שהוא לבוש הודי מסורתי, הלך עם מטרייה, החזיק בידו וו דומה למקורו של תוכי. הוא רכב על אופניים וקראו לו ואסובהאו.

לאמא של טאקלו קראו באנאבאי.
היו לה שיניים קצת משונות, אך
היא הייתה אישה שמחה ומאוד
אהבה להצחיק אנשים.

יום אחד ואסובהאו קיבל במתנה שק של מלח
והביא אותו הביתה.
באנאבאי ראתה את המלח.

הבית שלהם היה כל כך קטן! איך יוכלו לאחסן בו
את כל המלח הזה?
היא כעסה מאוד על ואסובהאו. אמרה לו:
"המלח שהבאת יספיק לנו לשלוש שנים!"
שערותיה התפזרו והיא נפנפה בידיה.

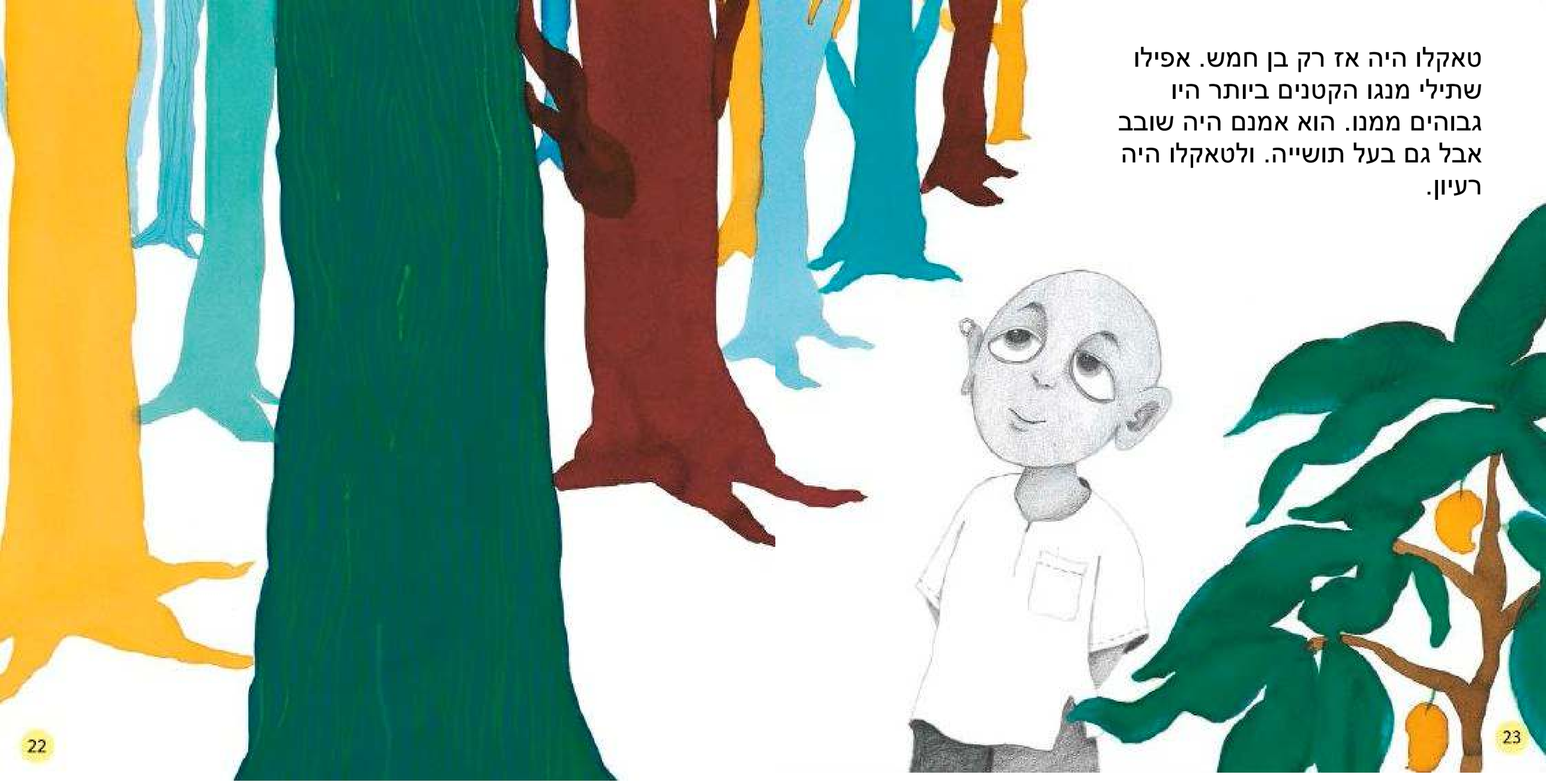

טאקלו היה אז רק בן חמש. אפילו שתילי מנגו הקטנים ביותר היו גבוהים ממנו. הוא אמנם היה שובב אבל גם בעל תושייה. ולטאקלו היה רעיון.

הוא הלך לחנותו של קדר. "אולי אוכל לקבל אצלך כד קטן?" שאל. "בחור לך כד" אמר הקדר.
בחנות היו כדים גדולים וכדים קטנים, היו גם כדים קטנים מאוד וכדים ענקיים.

טאקלו ניסה לקחת את הכד הגדול, אך זה היה כל כך גדול שהוא נפל לתוכו. אחר כך הוא הסתכל על הכד הקטן ביותר, אבל זה היה כל כך קטן שהוא היה זקוק למשקפי סבא כדי לראותו.

בסוף הוא מצא כד שהיה בדיוק מתאים לו, ואתו הוא בא לדלת ביתו. שם לקח קערה ולאט, לאט מילא את הכד הקטן שלו במלח. אז שם את הכד על ראשו והלך לביתו של השכנים כדי למכור שם מלח.

כשהשכנים ראו את טאקלו עם המלח
חשבו לעצמם "איזה ילד חכם!"

שכן אחד קנה מלח ברופיה
אחת. מטבע של רופיה אחת
נראה כך.

ושכן אחר קנה שני כדי מלח
ונתן לו מטבע של שתי רופיות,
שנראה כר.

ועוד שכן אחר קנה חמישה כדי מלח
ונתן לו מטבע כבד שנראה כך!

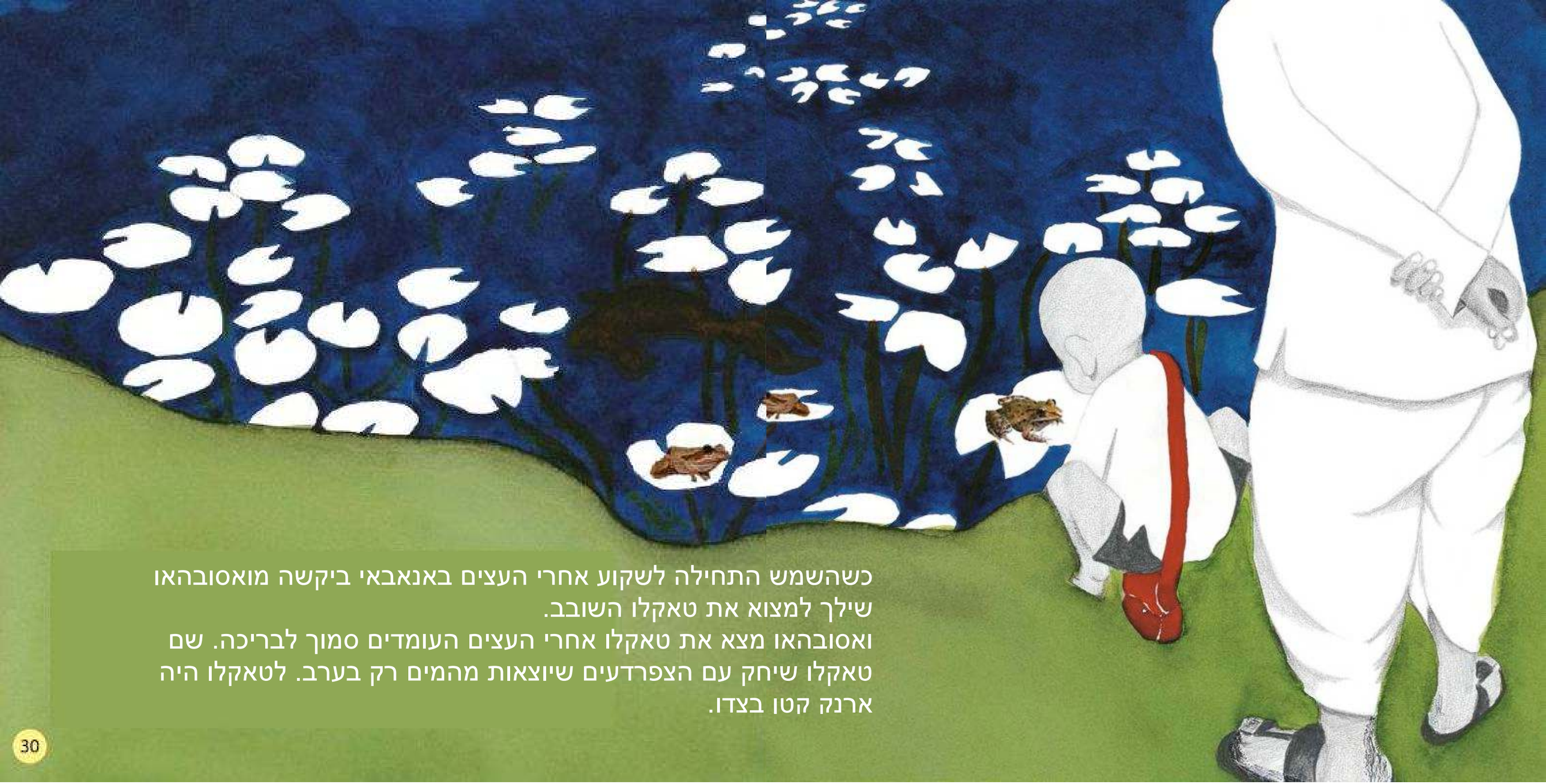

כשהשמש התחילה לשקוע אחרי העצים באנאבאי ביקשה מואסובהאו שילך למצוא את טאקלו השובב.
ואסובהאו מצא את טאקלו אחרי העצים העומדים סמוך לבריכה. שם טאקלו שיחק עם הצפרדעים שיוצאות מהמים רק בערב. לטאקלו היה ארנק קטן בצדו.
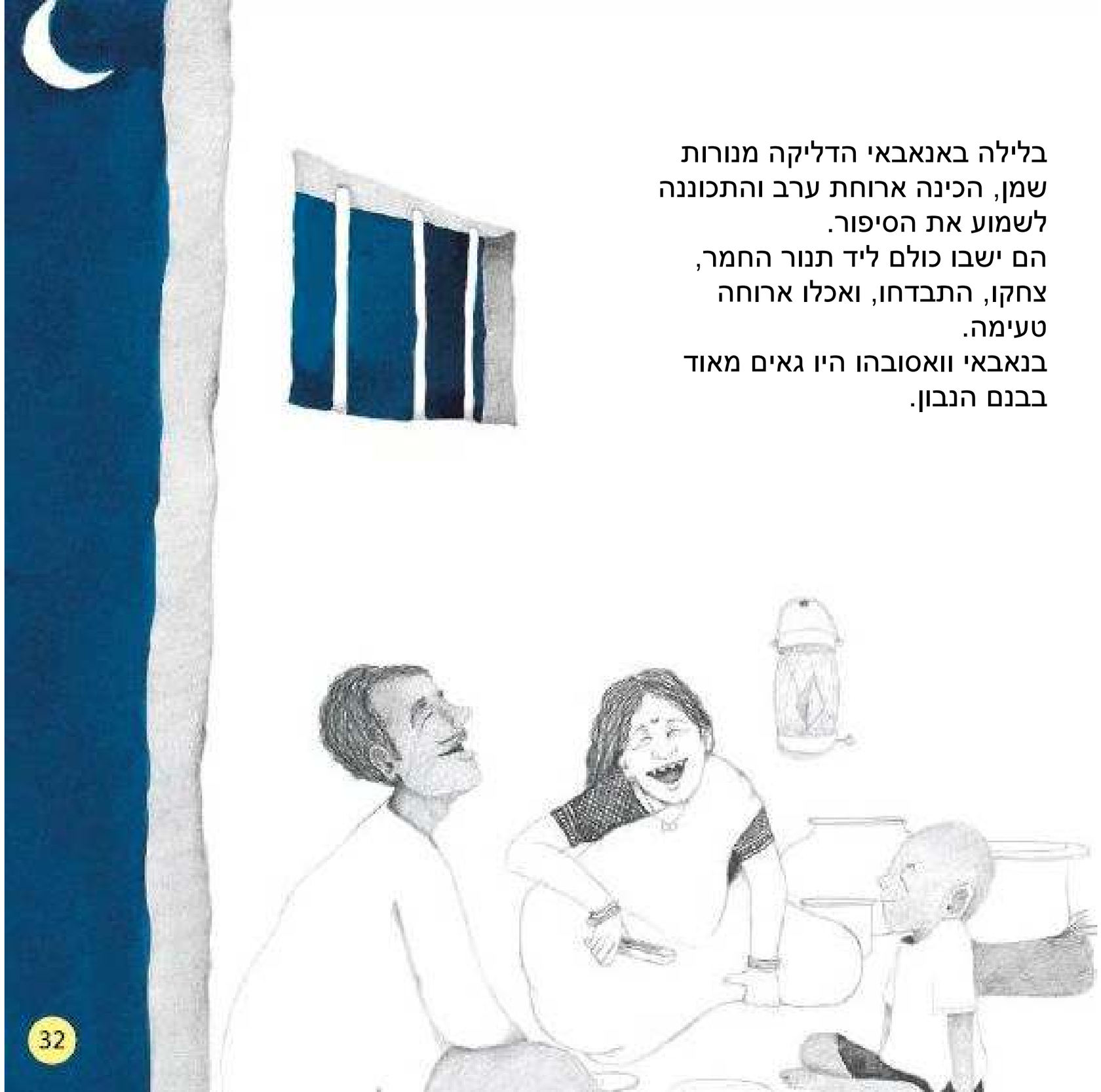
בלילה באנאבאי הדליקה מנורות
שמן, הכינה ארוחת ערב והתכוננה
לשמוע את הסיפור.
הם ישבו כולם ליד תנור החמר,
צחקו, התבדחו, ואכלו ארוחה
טעימה.
בנאבאי וואסובהו היו גאים מאוד
בבנם הנבון.